e-codices

liũ· ut diuinę pabulo lectionis intentus famē corpiſ ne
glegat· alimentũ uerbi celeſtiſ acquirat. Huic intentuſ mo
yſeſ panē ñ deſiderauit· huic intentuſ helias famem ꝑlixi
oris ñ ſenſit ieiunii. Non enĩ potē q̇ uerbu ſequit̃ panē de
ſiderare t̃renũ· cũ panis ſubſtantiā cęleſtiſ accipiat. Huma
nis enĩ diuina p̄ſtare ñ dubiũ ē· ⁊ corꝑalib; ſpiritalia. Et
ido q̇ uitā uerā deſiderat. illũ panē exſpectat· q̇ ꝑ inſenſi
biſē ſubſtantiā humana corda c̄firmat. Simul cũ dic̄. ñ
in pane ſolo uiuit homo· oſtendit hominē eē t̃ptatũ.
hoc ē ſuſceptionē nr̃am ñ ſuā diuinitatē. Sequit̃ iactan
tię tẹſu q̇ ꝑcliue delinquit̃· ꝙ dũ homines gl̃am uirtu
tis ſuę iactare deſidant de loco meritoꝝ ſuoꝝ ⁊ ſtatio
ne decidunt.

Et duxit illũ inq̇t in ierſm· ⁊ ſtatuit eũ ſup pin
nā t̃pli. Ita enĩ ē iactantia· ut dũ ſe putat u
nuſq̇ſq; ad altiora c̄ſcendere· ſublimiũ uſurpatione fa
ctoꝝ· ad inferiora trudatur.

Et dixit illi. Si filius dĩ es· mitte te deorſũ. Iſte
re diabolica uox· quę mentē hominiſ de gra
du altiore meritoꝝ p̄cipitare c̄tendit. Qd enĩ tam ꝓpriũ
diabolo· quā ſuadere ut unuſq̇ſq; ſe mittat deorſũ. Di
ſce ḡ ⁊ tu diabolũ uincere· agit te ſp̄ſ. ſequere ſp̄m. Non te
reuocet carniſ illecebra· ſp̄u plenuſ. diſce c̄temnere uo
luptateſ. Ieiuna. ſi uiſ uincere. Conſequenſ ē· ut ꝑ hominē
diabolus te putet eē t̃ptandũ. Xp̄c q̇ſi fortior facie ad
faciē t̃ptatur· tu ꝑ hominē. Et illud diaboli ũbũ ē. cũ
dic̄ homo fortiſ eſto· manduca ⁊ bibe. ⁊ ſimiliſ mane.
Noli te tibi credere· ñ erubeſcaſ egēre p̄ſidiiſ q̇b; ñ ege
bat xp̄c· ⁊ tam̃ ea ñ neglegebat ut te doceret· dicens
cauete ne grauet̃ cor· ur̃m in uino ⁊ crapula. Non eru

License: CC-BY-NC – Einsiedeln, Stiftsbibliothek, Codex 166(413), p. 101 – Ambrosius ‹Mediolanensis›, Expositio Evangelii secundum Lucam (http://www.e-codices.ch/fr/sbe/0166/101)